

Naprózsa

31. szám 2016. / díjmentes

A Kiskunhalasi Városvédő és Városszépítő Egyesület
Hírlevele

A magyar forint bevezetésének 70. évfordulójának tiszteletére

Jellegetesen magyar és mindenki számára pozitív érzelmet hordozó névre, Károly Róbert anjou királyunk (1301-42) által veretett, egész Európában népszerű aranypénz nevét, a forintot választották.

A váltópénznél megmaradt a fillér elnevezés.

Az 1946-os törvényrendelet szerint: 1 forint 0,0757575 gramm arany értékével volt egyenlő. Az akkori forint aranyalapú valuta volt. A dollárt akkor 17,74 forinton jegyezték

A pénzverés megszervezése sem volt egyszerű, a pénzverde Egerbe, és Veszprémbe menekített gépeit hozták vissza Budapestre a harcok megszűnése után. Egy évig még az elértéktelenedő pengőt verték, majd 1946 januárjától az új pénz verésére készülődtek. Jó verőtő alapanyag híján a használhatatlanná vált tankok tengelyéből készítették el azokat.

1946. augusztus 1-jén – ma 70 éve – az új fizetőeszköz, a forint hivatalosan is forgalomba került.

Kezdetben Pfeiffer Mihályt és Tökés Jánosnét (Várszegi Gizellát) örökítették meg a papírpénzekben. Később Petőfi és Kossuth került a tízesre és százásra.

Új Forint

Érdekes lehet gyűjtőtársaimnak és a tisztelt jelenlévőknek a bankjegyek bevezetésének időszora:

1946	10 és 100 forintos
1947	20 forintos
1953	50 forintos
1970	500 forintos
1983	1000 forintos
1991	5000 forintos
1997	10000 forintos
1998	2000 forintos
2001	20000 forintos

1997-től egyre több módszerrel igyekeznek megnehezíteni a bankjegyhamisítók dolgát; vízjel, fluoreszkáló jelzőrostok, mikró-írás a biztonsági szalagon, hologram-fólia, és egyebek.

Talán legtöbbször az 1000 forintot hamisították, most a nagyobb címletűeket.

Az éremverésben új esemény volt, hogy a 60-as években megkezdődött az arany emlékpénzek kiadása. Egy időben nem volt szabad arany pénzt gyűjteni, később be kellett jelenteni a Nemzeti Banknak. Ma már más idők járnak.

1992-ben, a rendszerváltás után új forgalmi sor került kibocsátásra. Meglepődve láttuk, milyen gazdagok vagyunk: a 200 forintos forgalmi érme 500-s ezüsből készült, és csak a papírpénzeknél szokásosan aláírások kerültek rá.

1994-ben Deák Ferenc portréjával készült még 200 forintos ezüst forgalmi érem, ekkor Európa gazdagabb vidékén már sehol nem készült ezüst forgalmi pénz.

A 2001-es Szent István évre 986 finomságú, luncia súlyú arany emlékpénz készült 100000 forintos névértékben.

Végezetül javaslom, gyűjtsük a forintot és költsük hasznos dolgokra addig, míg talán egyszer hozzánk is eljön az új fizetőeszköz, az euró.

Ez a cikk egy korábbi éremkiállításon elmondott megnyitóbeszéd aktuális változata.

Rácz-Fodor Mihály

Buda Ferenc

Tizenöt-húsz éves halottak

*Kiontott véreim!
Támadó tűz voltunk,
hús halottak lettünk.
Hajnalló hitünkről
fegyverforgó kézzel
tanúságot tettünk.
Gyermeki karunkba
ereje gyülemlert
forró férfikornak,
csillagos oldalú,
tűzokádó tankok
felnőtté tiportak.
Golyóverte testünk
lankadó lankái
hol anyaggá hűlnek,
gránátot markoló,
kimarjult karjaink
jéggé merevülnek.
Sebeink nyitottak,
nyírkos kövön fekszünk,
mostmár nem verekszünk
Égő, túlvilági
benzines palackok
lángjánál melegsünk.*

Egyesületi kirándulás

A *Kiskunhalasi Városvédő és Városszépítő Egyesület* tagjai 2016. október 22-én Pannonhalmára kirándultak. A majd' 40 fős csapat reggel 6 órakor indult. Az autóbuzos utazás remek lehetőséget nyújtott az egyesületi tagok közötti kötetlen beszélgetésre, így nem is tűnt hosszú időnek, míg *Várpalotára* értünk. Mindeközben az Égi-ek is kedveztek a kirándulóknak, hiszen a hajnali sötétséget felváltotta a gyengéden simogató őszi napsütés.

A Veszprém megyei város történelmi nevezetességét, a *Thury-várat* látogattuk meg. Az emlékmű megtekintése idegenvezető kíséretével zajlott. Hallhattunk információkat a vár részeiről, helyiségeiről, valamint megnéztünk egy érdekes filmet a történetéről is.

Thury-vár

Mint megtudtuk, a török hódoltság idején nagy harcok közepette helyt állt a vár egészen a tizenöt éves háborúig. Ugyanis ekkor a török túlerővel szemben nem tudtak ellenállni a vár védői.

Érdekesnek mondható, hogy a vár déli oldalán feltárt korai várfalak 14-15. század korabeli falfestményeket őriznek. Ezek világi ábrázolások, ami igen nagy ritkaságnak számít, ismervén a korabeli művészeti tendenciákat. E festmények –természetesen már az idő romboló hatását figyelembe véve– a mai napig láthatók.

A vár komplexumában különféle kiállításokat nézhetnek meg a látogatók: a Bányamúzeum, valamint különféle történelmi korszakokat idéző ruhakiállítás mellett a középkori kínzásokat, büntetés-végrehajtási eszközöket bemutató tárlat várta az érdeklődőket.

A másfél órás várpalotai felfedezés után továbbindultunk *Pannonhalmára*. Az apátság épülete már messziről hívja az odautazókat. Szinte hivalkodva emelkedik a magasba a csodás épület.

Pannonhalmi apátság

A *Bencés Főapátság* Magyarország egyik legjelentősebb egyházi, művészettörténeti központja. A főapátság épülete a Szent Márton-hegyen helyezkedik el. A látogatók

számára kialakított gyalogút az erdők lankás oldalán vezet fel. Az őszi, a nagy festőgyönyörű természeti képekkel bűvölt el mindannyiunkat. Az őszi napfény csodás természeti látvánnyal gazdagította az élmények sorát.

Az apátságot itt is idegenvezető kalauzolásával jártuk körbe. Megnéztük a korai román stílusban épült altemplomot, majd a későbbiekben hozzáépített klasszicista, gótikus stílusú újabb részeket.

Az apátság története egészen a magyarság történetének kezdetéig nyúlik vissza. Géza fejedelem telepítette le erre a helyre a más országból behívott bencés szerzeteseket. Azóta monostorrá, majd apátsággá, végül főapátsággá nőtte ki magát.

Az épületegyüttes körbejárásával sok érdekes dolgot megtudhattunk. Ültünk a Bazilika padsoraiban, megcsodáltuk a hatalmas orgonát, az Altemplomban láthattuk Habsburg Ottó szívét őrző kegyeleti tárgyat. A kerengőn végighaladva több kisebb kápolna látványa tárult elénk.

Utunk a könyvtárba is elvezetett. A monumentális könyvtárterem-, mely különleges belsőépítészeti megoldást tükröz- rengeteg értékes kiadványnak helyt ad. Végigmenve a helyiségbe, az odalátogatónak olyan érzése támad, mintha nem is a 21. század „foglya” lenne. A kötetek szinte kiáltozzák a múlt értékeit, ne hagyjuk őket veszni.

Meg kell említeni a levéltári gyűjtemények közül a legfontosabbat: itt őrzik a magyar nyelvtörténet legrégebb szórványemlékének másolatát is, a Tihanyi Apátság alapítólevelét.

Az idegenvezetői elbeszélésből megtudhatuk, hogy a jelenleg is működő gimnáziumban hogyan telnek a mindennapok, mi-
ben jelent mást az itteni képzés. Ahogy a bencés rend jelszava hirdeti: „*Ora et labora!*” (Imádkozzál és dolgozzál!), a fiatalok nevelésének-oktatásának ez adja a fő irányvonalát.

A pannonhalmi főapátság látogatása után egy másik helyi jellegzetességgel ismerkedtünk meg, a borászattal. A bortermelés kimagasló ezen a tájon. Egy borászati üzembe érkeztünk, ahol a borkészítés csínját-bínját a különböző munkafolyamatok helyiségeiben megtekinthettük.

Pannonhalmi borok

A nap zárásaként a borászati üzem különféle borait izlelhattuk meg. A fáradtság ellenére a borkóstolás vidám hangulatot

eredményezett, így oldott légkörben, fel-
frissülve indultunk haza este fél 7-kor.

A kirándulás szervezéséért köszönetet mondunk Babud László egyesületi elnöknek, valamint feleségének, Babudné Deák Ildikónak.

dr. Vojcsék Hajnalka

Buda Ferenc

Pesten esik a hó

Pesten esik a hó

Keringve kavarogva

A Dunán a habokra

Lelkük-vesztett romokra

Kivert ablakszemekre

Kékszájú emberekre

Csepelre és a Gyárra

A moccanatlan Várra

Tépett szélű sebeken

Dacoló üzemeken

Aszfaltra száradt véren

Megül halottféhéren

Hordja a szél a földön

Vízi a szél az égen

Pesten esik a hó

Nyílt sebre friss kötésnek

Pest talpig hóféhérben.

Országos rajzpályázat és táborozás

A Város-és Faluvédők Szövetsége (Hungaria Nostra), valamint a Budapesti Történeti Múzeum „a Fiatalok az épített és természeti környezet védelméért” címmel minden évben rajz pályázatot ír ki az iskolás gyerekek részére. A szövetség pályázatot ír ki minden évben a 10-18 éves korosztály számára a környezetük értékeinek felkutatására, dokumentálására. A beérkezett pályázatok értékelése során hívják meg az alkotókat az egy hetes táborra. A Kiskunhalasi Fazekas Mihály Általános Iskola diákjai már második alkalommal jeleskedtek ezen a megmérettetésen. Ebben az évben, 2016-ban Képzőművészeti munkákkal pályázott, díjazott diákok

Kiskunhalasi Alapfokú Művészeti Iskola I. díj

Várkonyi Csaba 10. éves: Templom. metszet

Ancsa-Molnár Vivien 12. éves: Vasárnapi séta esőben. metszet

Birgés Zalán 11. éves: Utca részlet. metszet

Szakál Réka 12. éves: Templom domb. metszet

Felkészítő tanárok: Morvainé Kovács Ibo-lyá, Jakabfi Márta

A Város és Faluvédők Szövetségének díjait Ráday Mihály, a Hungaria Nostra elnöke adta át. 2016 nyarán, Gyulán szervezték a Város- és Faluvédők Szövetségének Ifjúsági diák táborát. E tábor nem kifejezett jutalomnyaralás, hiszen aktív résztvételt jelent. Minden hétköznap délelőtt 8-12-ig a város által adott munkát végzik el a diákok és az őket kísérő, felügyelő felnőttek. Az idén, Gyulán két lakótelep padjait, és kerékpártárolóit újították fel festésükkel, valamint a várhoz vezető őrbódé melletti hidat. A „hivatásos” felnőtteket megszégyenítő alapossággal, és munkatempóval végeztek 27-en mintegy 90 paddal és 40 kerékpártárolóval 5 délelőtt alatt!

A táborlakók Szombathelyről, Várpalotáról, Karancsságról, Kishartyánból, Ságújfaluból, Kazincbarcikáról, Bánrévéről, Gödöllőről, Üllőről, Tapolcáról, Raposkáról, Tiszaalpárról, Nyíregyházáról és az erdélyi Bethlenből érkeztek.

Délutánonként Gyula városával, a múzeumaival, a strandjával ismerkedtek meg. Jutott idő Békéscsaba belvárosát megismerni, és egy dél-békési körutat is tettek

Ó-kígyóson, Tótkomlóson, Mezőhegyesen, és a Lökösházi Bréda kastélyban. A hét során folyamatosan olyan tréfás vagy történelmi, valamint játékos feladatokat kellett megoldaniuk, mely ösztönözte őket a figyelemre, a környezet értékeinek megismerésére, ily módon vidám verseny formájában adtak mindezekről számot.

Önzetlen munkájukat a város vállalkozói is támogatták. (Idesüss pékség, Gyulahús Kft., Artcopy Kft., Kézműves cukrászda, Szombathelyi kisvonal, Gyulai Erkel Kulturális és múzeumi Kft., Gyulakonyha Kft., Román iskola és kollégium, és természetesen Gyula város Önkormányzata.). Tartalmas, mozgalmas, és rendkívül rövid hét telt el így közösen a tábori napokon.

Minden évben más város ad helyet a gyerekek jutalom táborozásának. Akinek felkeltette érdeklődését az alkotás, vagy a táborozás lehetősége az a jövő évi pályázaton megmérettetheti magát.

Babudné Deák Ildikó

Buda Ferenc
1956 - töredékek

*Arany ősz, szüret ideje. Must illat,
darazsak dongnak. Szív, lélek tavasza
az őszben. Fiam, unokám lehetne...
Sortűz. Lánckerek csörömpölése.
Arany ősz, arany. Must-illat. Talpak
pora, levelek ragyogása. Füst, vér.
Torkolattűzek. „Ha még egyszer azt
üzeni...” Kimetszett közepű lobogón
át az égre: ”...hogy rabok rabok
tovább...” –
tízezreken végigmorajlik. Must-illat.
Sortűz. Vérszag. Fiam, unokám lehetne*

*az a fiatalember... Lány őszi táj.
Tánkágyúk erekiója. Must pezsdül,
vasabroncs pattan. Egy vaskapuzárny
dörrenve becsukódik. Tűz, vas. Tűz,
vas. Akár az unokám lehetne,
aki voltam... Légy zizzen, darazsak
dongnak. Sortűz. Vérszag. Télszag.
Zárcsattanás. Kulcsok csikordulása.
Száz évig tartó negyedik évszak. El-
falazva. Befalazva. Szél rohamoz,
kimetszett közepű lobogót szaggat.
Ifjak valánk. Fiatal voltam.*

Halasi elhurcoltak emlékezete

Esős, rossz időben is szép számmal összegyűltek a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékére kapcsán szervezett emléktábla avatásra, a kiskunhalasi vasútállomásnál az emlékezni kívánók. Október 21-én, délután a Pásztor-tűz Egyesület szervezésében hajtottak fejet a helyi és környékbeli emlékezők. A rendezvényről a Magyar Televízió élő kapcsolással számolt be.

Emléktábla a vasútállomásnál

A Kiskunhalasi Szakképzési Centrum - Humán Szakképző Iskolája diákjainak szívhez szóló emlékműsora után Rétvári

Bence, az Emberi Erőforrás Minisztériumának államtitkára mondott avatóbeszédet. Kiemelte, hogy Magyarországon csak idegen, külső hatásra jött létre diktatúra. A magyarok szabadságszerető nép, és a tragédiák mindig akkor történtek, amikor idegen ideológiák és más hatalmak megszállták hazánkat. A malenkij robotra való emlékezéssel több évtizedes adósságot törlesztünk, és a kormány számára ez kiemelten fontos feladat. Az államtitkár kiemelte, hogy a Pásztortűz Egyesület országosan az egyik legaktívabb civil szervezet a GULÁG-GUPVI emlékévkben, és emiatt külön köszönet illeti őket. Reményét fejezte ki, hogy a Kárpát-medencében egyre több hasonló közösség lesz, amely ennyire fontosnak érzi az áldozatokra és közös múltunkra való emlékezést. Bányai Gábor országgyűlési képviselő a kiskunhalasi németek tragédiájáról beszélt és az áldozatokra való emlékezést hangsúlyozta. Fülöp Róbert polgármester bejelentette, hogy jövőre készül el a kommunizmus áldozatainak emlékműve. Végső István történész, a Pásztortűz Egyesület köszönetét fejezte ki az emlékévk programjait támogatóknak és segítőknek. Elmondta, hogy bár Kiskunhalason nem élt nagyszámú német lakosság, akiket elhurcoltak és áldozattá váltak rájuk emlékezni kell. Viszont felhívta a figyelmet, hogy a városban, a szegedi úti lakatnyában létesített gyűjtőtáborba viszont ezrével hozták a dunántúli, a felső-bácskai

és a környékbeli németeket, és itt bevagonírozva Románián keresztül vitték őket a Szovjetunióba kényszermunkára. Az emléktábla leleplezése és megáldása után mécseseket helyeztek el az emlékezők.

Ezt követően a Halasi Csipkeházban "A Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékéve Kiskunhalason" címmel emlékkonferencia volt. A magyarországi németek kitelepítésének körülményeiről és annak következményeiről beszélt Zinner Tibor, a VERITAS Intézet 1945 után időszakot kutató csoportjának vezetője. A Gulag, a malenkij robot és a szovjet fogság értelmezési kérdéseit tárta a hallgatóság elé Máthé Áron történész, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága elnökhelyettese. A „német ügyről” és a kitelepítésekről adott részletes történeti képet Bank Barbara történész, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának tagja. A szovjet kényszermunkatáborokban elhurcolt magyarok létszámáról és ezek forrásairól tartott előadást Stark Tamás történész, az MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont, Történettudományi Intézet tudományos főmunkatársa. A Gulág kutatás időszerű kérdéseiről és eredményeiről számolt be Majorszki András történész, a Gulágkutatók Nemzetközi Társasága elnöke. Végezetül a kiskunhalasi gyűjtőtábor történetének és a kiskunhalasi áldozatok létszámának forrásairól tartott előadást Végső István történész.

Végső István

Buda Ferenc
Kutya a társam

*Vónít a veszett szél, vágat,
nyikorgat nyárfáogat,
tömör felfhők tolulnak,
fájlják a párálló holdat.*

*Tápostam temérdek sárban,
ülök az üres lakásban.
Kinn az erdőket járja
október, őszi fáklya.*

*Október, véres ünnep,
dörgő puskákat sütnek
fácánra, csontrózsás bakra,
gyönyörű dämvadakra.*

*Télszagú vasfúvallat
átveszi a hatalmat.
Rozsdás levelek hullnak
s vére a vacogó nyúlnak.*

*Hideg jön, nagy széllal támad.
Meggyújtom cigarettámat.
Vónul a suhogó éjben
huszonnyolc évem.*

*Hideg füveken háltam,
tapostam temérdek sárban.
Ülök az üres lakásban,
fékete kutya a társam.*

Halason 1956-ban győzött a forradalom

1956-ban Kiskunhalason három napra beköszöntött a demokrácia. Október végén az országban egyedül itt írtak ki választást, amelyet a kiscgazdapárt fölényesen megnyert. A forradalmi események alternatív fordulatot vettek az önkormányzatiság révén. A kommunista városvezetés, a forradalmárok és a kiscgazdák egyezségének megfelelően kompromisszumos megoldás született. Igaz ehhez előtte kellett egy sortüz. „Pesten kitört a forradalom” – a hírt október 24-én a vasutasok hozták le Halasra, akik mintegy megerősítésként azonnal letépték sapkájukról a vörös

csillagot. Igaz, felsőbb utasításra vissza kellett tenniük, de 25-ére már nem csak a vasutasok, hanem szinte az egész város változást akart: kisebb-nagyobb tüntetésekre került sor, a gyárakról eltüntették a szovjet jelképeket, munkástanácsok alakultak és sokan követelték, hogy a kommunisták „tűnjenek el”. Munkás- és katonatanácsok alakultak a gyárakban, a hivatalokban és a laktanyákban. 26-án este hat óra körül a tüntetők a szovjet emlékművet akarták ledönteni; Reile Géza tanácselnök „közbenjárására” először csak a vörös csillagot cserélték ki nemzeti lobogóra, ám ez a többségnek nem volt elég: kilenc órakor már nem állt az emlékmű – mondta az adatközlők elmondása és korabeli dokumentumok alapján. Ám a forradalmárok lendületét a kommunista vezetők igyekeztek megtörni.

Október 27-én Miklós Gergely alezredes, helyőrségparancsnok vette át a város irányítását, ami gyakorlatilag katonai hatalomátvételt jelentett. Ezen a napon ismét tömeg gyűlt össze a főtéren, ahol a parancsnok igyekezett csitítani a kedélyeket – ekkor lövések dördültek el: egy 19 éves munkáslány, Gyöngyösi Pap Ida, illetve egy nyugdíjas borbély, 1919-es kommunista veterán, Poloznyik Kálmán fejlődést kapott és meghalt, hárman megsebesültek. Az emberek azért gyülekeztek a Városháza környékén, hogy információhoz jussanak. Sokan voltak olyanok – köztük Gyöngyösi Pap Ida is – akik csak kenyérért jöttek be a városközpontba. (A munkáslány a kenyérral és a kétszersülttel már hazafelé tartott, amikor a halálos lövés érte.) – Utólag ugyan sok „legenda” szövődött azzal kapcsolatban, hogy mi történt pontosan (ismeretlen személyek valamelyik közeli épületből lövöldöztek; provokátorok voltak a tömegben, stb.), az azonban a rendelkezésre álló forrásokból egyértelmű, hogy a katonák. Később maga Miklós Gergely is ezt állította, igaz hangsúlyozva, hogy ő nem adott tűzparancsot. Egy 1994-es ügyészégi

vizsgálat során a laktanyában tartózkodó egykori katonák szintén úgy vallottak, hogy visszaérkező társaik azt mondták: löniük kellett. És hogy a levegőbe leadott lövésekből hogy lett fejlődés? Nem tudni. Egy dolog biztos: miután a katonák a tömegoszlatásra valakitől parancsot kaptak, az október 27-i eseményekkel kapcsolatban sörtüzzről, és nem pusztán lövöldözésről beszélhetünk – a témát kutató történészek ezt egyértelműen így értelmezik. Persze a kiskunhalasi esemény nem volt teljesen véletlenek összecsapása. A hírhedt kommunista parancsnok, Gyurkó Lajos vezérőrnagy irányítása alatt álló magyar 3. honvéd hadtest területén, a Duna-Tisza között több ehhez hasonló sortűzre került sor Kecskeméten, Kiskőrösön, Kalocsán, Kecelen, Szabadszálláson, Baján, Tiszakécskén. Október 28-án már a Nemzeti Forradalmi Tanács vezette a várost – a pártok és társadalmi szervezetek képviselőivel a soraiban. Másnap a testületbe Nagy Szedor Istvánt is meghívta Reile Géza, feltehetően azzal a céllal, hogy a népszerű kispapvezér segítségével megakadályozzák, hogy a városban elszabaduljanak az indulatok. Nagy Szedor azonban komoly feltételeket szabott: választásokat kell tartani, nem lehet nemzetőrséget szervezni, a forradalmi intézmények helyett önkormányzatiságot. A feltételeket elfogadták, így megkezdődtek a választás előkészületei: újjáalakultak a pártok, ezek nagygyűléseket szerveztek (bár igazán csak a Kispapárt bizonyult működőképesnek). Nagy Szedor az úgynevezett „halasi norma” (az általa kidolgozott pártszervezési technika) révén mozgósítani tudta az „alvó” kispapokat, így 31-én már több ezres tömegdemonstrációt tartottak. Fölényüket tükrözte a november 1-én tartott választás eredménye is: a 16 ezer szavazó 76 százaléka a kispapokra voksolt, miközben a Szociáldemokrata Párt 14, a Parasztpárt 6, a Kommunista Párt pedig mindössze 4 százalékot ért el (utóbbiakra mindössze

551-en szavaztak, pedig legalább 1300 kommunista párttag volt a városban). A helyi választás országos szinten is egyedülálló volt, hiszen az ország irányításába ugyan behívták a pártok képviselőit, de új választásokra nem került sor. Ezzel gyakorlatilag Halason győzött a forradalom, még akkor is, ha a győzelem ízét rövid ideig lehetett élvezni. A kispapok már a halasi járásban is előkészítették a helyi választásokat, ezekre azonban már nem kerülhetett sor, hiszen november 4-én hajnalban a szovjet tankok bevonultak a városba.

A megtorlás November 4-én este Reile Géza és társai megköszönték Nagy Szedor Istvánnak, hogy részvétele révén komoly összecsapások nélkül zajlott le a forradalom, és a kommunistáknak sem esett bántódásuk. Bár a tanácselnök azon volt, hogy a kispapvezért ne tartóztassák le, a városba visszatérő – korábban elmenekült – kommunisták szorgalmazták felelősségre vonását. Ennek ellenére a megtorlás Halason nem kezdődött meg azonnal. Erre csak azt követően került sor, hogy Nagy Szedor és a kispapok 1956/57 telén gyűjtést szerveztek a pesterzsébeti Pacsirta telepen élő szegény gyerekeknek. 16 vagon ruhát és élelmiszert célba is juttattak egy református lelkesítő közvetítésével, ez azonban már átlépte a hivatalos szervek ingerküszöbét: a kispap vezért és munkatársait őrizetbe vették. A tárgyalásokon már a forradalmi tevékenység is szóba került, így Nagy Szedort 3 évre, Péter Balázs kereskedőt, kispapvezérrel 1,5 évre börtönbe zárták, Kurdics József gimnáziumi tanárt pedig internálták, igaz, később mindegyik ítéletet enyhítették. Rajtuk kívül néhány személyt még felelősségre vontak koncepciók perék révén, többek elmenekültek, emigráltak a városból.

Végső István

TISZTELT HALASI POLGÁROK!
KÉRJÜK, ADÓJUK 1 %-NAK
FELAJÁNLÁSÁVAL TÁMOGASSÁK
EGYESÜLETÜNK MUNKÁJÁT,
HOGY A JÖVŐBEN IS ÉPÍTHESSÜK,
SZÉPÍTHESSÜK VÁROSUNKAT.

Adószám: 19041816-1-03

Kiskunhalasi Városvédő- és
Városszépítő Egyesület

Szíves segítségüket előre is köszönjük!

Az elmúlt években egyesületünk tagjai és a város lakossága az 1%-os adófelajánlással is hozzájárult működésünkhöz.

2015-ben az 1%-os adófelajánlásból kapott 35.000.- Ft összeg felhasználásáról az 1996. évi CXXVI. törvény 6.§.(3) bekezdés alapján ezúton – mint sajtóközleményben – adunk számot.

Az összeget az egyesület költségeinek részbeni fedezetére használtuk fel.

Köszönjük támogatóinknak a felajánlást, reméljük, hogy továbbra is segítik közhasznú munkálkodásunkat.

-----

27 éves a Kiskunhalasi Városvédő és
Városszépítő Egyesület

Közhasznú egyesületünk több mint két évtizedes tevékenységét ismertető tablókon bemutatkoztunk Budapesten a Rácz-Fodor Mihályné szerkesztette „20 éves a Kiskunhalasi Városvédő és Városszépítő Egyesület” könyv alapján. Itt Halason is bemutatuk a kiállítást 5 iskolában. Az alapszabály szerint küldetésünk: *„Az Egyesület alapvető célja a város arculatának őrzése, az épített és természetes környezet megóvása, de emellett - a kifejezetten szakirányú egyesületek megalakulásáig - a lehetőségeihez mérten vállalkozik a város szellemi / azaz történelmi, irodalmi, néprajzi, tudományos, képzőművészeti, stb. / értékeinek feltárására és megóvására is.”*

Ennek megfelelően több mint két évtizede, dolgozunk Szervezésünkben és kezdeményezésünkre készültek emlékművek, szobrok, emléktáblák, és a Sóstói-kilátó.

Óvjuk a régi épületeket, a természeti értékeket. Javaslatunkra közterületeket nevez-

tek el, megemlékezünk a halasi és a magyar szellemi élet nagyjairól. *Szép-Ház és Virágos-Város* pályázataink révén is szépül és otthonosabb kedves kiskun városunk, Halas.

Tagtoborzó:

Szívesen látnánk egyesületi tagjaink között mindazokat, akik városunk épített és természeti értékeinek megóvásában, gyarapításában részt vennének. Várjuk mindazokat, kiknek elképzeléseik, megvalósítható ötleteik vannak környezetünk szebbé, jobbá tételéhez. Várunk fiatalokat, régebben volt fiatalokat, vagyis minden korosztályt.

Levelezési címünk: 6401 Kiskunhalas,
Ady E. u. 9.

Egyesületünk 1988. október 19-én alakult, jelenleg 61 taggal működünk.

Elnökünk: Babud László

Titkárunk: Végső István

Naprózsa - A Kiskunhalasi Városvédő és Városszépítő Egyesület hírlevele.

Kiadja:

Kiskunhalasi Városvédő és Városszépítő
Egyesület

K&H Bank Rt. 10402568-25690024-
00000000

Adószám: 19041816-1-03

Levélcím: 6401 Kiskunhalas, Ady E. u. 9.

Szerkesztette: Végső István

Egyesületünket és a kiadványunkat támogatják:

Babud és Társa Kft

Városért Közalapítvány

Ván – Iroda Kft